

Eş anlamlı gibi görülsede son yıllarda farklı olduğu bilinen iki ayrı kavramdır. **Yönetici**, emir ve talimatlarıyla, söyledikleri ve yaptıklarıyla takımını, kurumunu ve altında çalışanların ufkunu açarak yeni arayışlara sevk ederek, değiştiren ve geliştiren kişidir.

Yönetici sorumluluk, inisiyatif ve gerektiğinde risk ve karar alarak yönettikleriyle sürekli iletişim halindedir.

İdareci

ise mevcut durumu muhafaza etmekle yükümlüdür. Risk alamadığı için geleceği öngören önemli kararları alamaz. Daha üst yöneticilerine danışmak zorundadır.

İdareci, yeniliklere ihtiyaç duymadığından durumu idare eder. Yani adı gibidir.

Yönetim vizyon ve planlama, idare ise verilen işleri doğru yapmadır.

Ülkenin sağlıklı bir şekilde büyüyerek kalkınması liyakatlı yöneticilerin göreve gelmesiyle mümkündür. Toplum moralini yüksek tutmak için, falan yerde şu kadar yeraltı zenginliği bulduk gibi müjdeli! söylemler yönetici zihniyetin değil, idareci düşüncenin ürünüdür.

Yönetilemediğimiz; işsizlik, ekonomi, enflasyon, dış ilişkiler vb. gibi her alanda ortadadır. Özellikle “dindar gençlik yetiştireceğiz” iddiası bile ahlak ve maneviyatı çöküntüye uğratmıştır. Gün geçmiyor ki sapkınlık haberleri gelmesin. Bunları yapanların ise dini kullanarak kendilerini bir kanat önderi gibi değerlendirenler olması ise olayların vahametini ortaya koymaktadır.

Ülkenin idare edilmesi Amerikanın, bizim çocuklar işi başardı dediği 12 Eylül’de başlamış ve yükselen bir grafikte günümüze gelerek

“bu fakir bu görevde olduğu müddetçe o teröristi alamazsın” söylemiyle devam etmiştir.!

Çözüm ve sonuç odaklı çalışmak yerine, günü kurtarma ve insan kayırma yöntemleri başarısızlıkların temelini oluşturan etkenlerdendir. Yönetimde görev ve makamlar ciddiyet ve sorumluluk taşıyanlara verilir. Laf kalabalığı yaparak şu şundan iyi olacak diyenlere değil.!

Zor zamanlarda karar almak ve alınan kararların sağlıklı olmasını sağlamak için yöneticinin iyi bir eğitimden geçmiş olması gerekir.

Yapılanlar, toplum faydasından çok bir kişiye ya da zümreye fayda sağlamak şekline dönüşmüş ancak faturayı toplum ödemektedir. Önceden yapılan iyi işler bile yapanları unutturmak için işlevsiz kılınmıştır.

Halbuki doğru olan daha iyisini yapmaktır.

Halk mutsuz olunca, yönetenler mutlu olamaz ama idareciler rakamlarla oynama ve demagoji dahil türlü yollara baş vurarak yeni kurnazlıklar peşine düşmektedirler. Liderin ya da yöneticinin her şeyi bilmesine gerek yoktur. Orkestra şefi gibi sevk ve idareyi bilerek kurumlararası uyumu sağlamalıdır.

Karşısındaki orkestra elemanlarına ve sırtını döndüğü dinleyicilere şeffaf ve eşit olmalıdır.

Ülkemiz yönetilmeyip uzun yıllardan beri idare edilmektedir. Bu ülke yönetilseydi; Uganda, Ruanda, Sri Lanka, Benin gibi ülkelerle kredi notunda aynı kateogoride yer almazdı.

Artık yönetilsin istiyoruz.

□ □ **“Toplumsal gelişmenin de, çürümenin de temelinde, yöneticilerin tavırları yatar” diyen Atatürk’ün yönetim anlayışı mazlum ülkelere yettiği gibi bize de yeter.**